

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 33. Congregatio XXIII. XXIV. XXV. & XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. facturum, hinc indicta Congregatio
A. C. 1603. ad diem vigesimam octavam Januarii
 definierunt Episcopi, & Theologi, Molinam in hac propositione convenire
 Cassiano: solus Plumbinus censuit eam
 quantum ad verba eidem consentire
 quantum ad sensum vero suspectam esse
 judicabat: Bovius autem, qui quorundam
 Societati adscriptus erat, ejusque
 doctrinam defendere statuerat, pro more
 suo hanc assertionem nullatenus Cassiano
 consonam esse censebat: Refert P. Livinus,
 quod Lemosius, cum ostendere non posset,
 Cassianum & Molinam convenire, quædam
 extra propositum præcipue de scientia media
 protulerit: fides sit penes Authorem.

§. XXXIII.

*Congregatio XXIII. XXIV. XXV.
 & XXVI.*

*Serry &
 Mayer l. c.*

Die decima septima Februarii in Congregatione vigesima tertia discutiebatur decimus & sequens articulus his verbis conceptus: *An Molina cum Cassiano conveniat dicens: quod omnia a Molina de conatu liberi arbitrii dicta, reducuntur ad actus necessarios ad justificationem.* Altera propositio erat hæc: *homini conanti ex suis naturalibus datur gratia, ita tamen, ut conatus illi non sint meritorii,*

nec semper necessarii. Verum habita Congregatione vigesima quarta die sequenti tam Episcopi quam Theologi exceptis Aquilano & Bovio censebant, Molinam & Cassianum eodem prorsus modo docuisse utramque propositionem. Idem fatum subiit quæstio duodecima his verbis expressa: *An Molina & Cassianus convenient in hac propositione: propter opera bona naturalia datur gratia, & an uterque eodem modo temperet hanc propositionem?* Hanc in rem die decima quarta Aprilis habebatur Congregatio vigesima quinta, cui absente Prædicatorum Generali intererat P. Didacus Alvarez unacum P. Lemos, qui Molinæ assertionem tribus Cassiani principiis consonam esse propugnabat, contradicente Patre Arrubal. Igitur ad decimam tertiam propositionem ventum est, quæsitumque: *an Cassianus & Molina convenient in hac assertionem, quod possit homo Medicum quærere, & sanitatem desiderare.* Hanc vero propositionem nusquam a Molina esse traditam, asseruit Arrubal, ex variis Patrum Testimoniis comprobans, quod gratia saltem imperfecto desiderio naturæ viribus appeti possit: cum autem Pater Lemos singula non confutaret, sed duntaxat se ad hæc jam satis in primis Congregationibus respondisse diceret, non satisfecit Pontifici suspectum

Sæc. XVII.
A. C. 1603.

Sæc. XVII. A. C. 1603. Etum hoc silentium, mox igitur Lem-
 sius solide ostendit, quod Molinæ sen-
 tum aberret; tum vero Jesuitæ Ponti-
 ficem rogare cæperant, ut illos Sanctos
 Patres, qui Molinæ consentirent, scri-
 ptotenus proferre, sibi liceret, quod de
 eorum precibus datum est. Sequenti
 autem die in Congregatione vigesima
 sexta hæc pronuntiata est censura circa
 duodecimam propositionem: *æque ex-
 pensis omnibus illis rationibus, quas Patres
 Societatis ex adverso produxerunt in de-
 fensionem Molinæ, illis non obstantibus
 censuerunt omnes, exceptis Domino Epi-
 scopo Aquilano, & Patre Regente Collegii
 Carmelitarum, Molinam cum Cassiano con-
 sentire, tam in prædicta assertionem, quam
 in illius temperamento, neque ullo modo ex-
 cusari posse ab errore Pelagii, ex iis, quæ
 in Appendice addidit, sed majorem inde
 inuri notam Pelagianismi.*

De Propositione autem decima ter-
 tia sequens erat Consultorum judicium.
*Cum de sententia & Molinæ & Cassiani
 constiterit, quæ fuerit illorum temporum
 Catholica doctrina, a SS. Patribus contra
 Pelagianos constantissime tradita, & ab
 Ecclesia definita, apertissime appareret,
 censuerunt omnes exceptis D. Episcopo A-
 quilano, & P. Regente Collegii Carmelita-
 rum, post exactam discussionem rationum,*
 quas

quas Patres Societatis pro Molinæ defen-
 sione produxerunt, illis non obstantibus, Sæc. XVII.
 Molinam cum Cassiano consentire in præ- A. C. 1603.
 dicta propositione decima tertia, & eam
 sententiam formaliter docuisse, quæ Sanctis
 Patribus, & Ecclesie definitioni omnino
 adversatur.

§. XXXIV.

*Epistola Baronii hac in causa ad Ar-
 chiepiscopum Viennensem.*

Eo tempore varius rumor de Molinia-
 næ causæ fato atque exitu suspen- *Hist. Congr.*
 sam tenebat Franciam, quocirca præ *l. I. c. 14.*
 ceteris Petrus Villaresius Viennæ in Gal- *Abregé Ec-*
 liis Archiepiscopus Cæsarem Baronium *cl. Siècl.*
 Cardinalem datis ad eum literis rogabat, *XVII.*
 ut pro sua in rebus dijudicandis peri- *M.S. Card.*
 tia a partium studio hac in re prorsus *Ricii Petr.*
 alienus mentem suam desuper aperiret. *Matth. Hist.*
 Is igitur, ut Zelosissimi hujus Præsu- *sept. ann.*
 lis precibus deferret, die decima quin- *pac.*
 ta Martii sequentem exarabat episto-
 lam, quam nec ipse Livinus suppositi-
 tiam esse solide comprobare poterat.
Illustrissime & Reverendissime Domine:
ignoscas si tardius quam par est, ad literas
Reverendissimæ Dominationis Vestræ re-
scribo, quas ut puras & Orthodoxas in
omnibus exosculatus sum, a quibus absit,
ut vel in minimo apice vel puncto dissentiam,
tantum-